

D E C I Z I E

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul	Tatiana Vieru
judecătorii	Tamara Chișca-Doneva, Oleg Sternioală Dumitru Mardari, Valentina Clevadi

examinând recursul declarat de către Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” împotriva Consiliului Concurenței, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Dromas-Cons” și Societatea pe Acțiuni „Lafarge Ciment” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” împotriva Consiliului Concurenței, privind anularea actului administrativ, ca depusă cu încălcarea termenului de prescripție,

c o n s t a t ă:

La 18 martie 2015, ÎS „Calea Ferată din Moldova” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței privind contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, la 20 decembrie 2012, Plenul Consiliului Concurenței a emis decizia nr. APD-58-12/10, prin care s-a decis stabilirea situației dominante deținută de ÎS „Calea Ferată din Moldova” pe piața serviciilor de transport feroviar de mărfuri și calificarea acțiunilor de aplicare a tarifului internațional pentru serviciile de transport feroviar prestate de ÎS „Calea Ferată din Moldova” la transportarea mărfurilor atunci când un punct de plecare/destinație este Portul Internațional Liber „Giurgiulești”, iar altul fiind orice

alt punct de pe teritoriul Republicii Moldova, ca încălcare a art. 6 lit. d) din Legea cu privire la protecția concurenței din 30 iunie 2000. Totodată s-a decis înaintarea acțiunii în instanța judecătorească conform art. 12 lit. j) din Legea cu privire la protecția concurenței din 30 iunie 2000, referitor la încasarea a 10% din venitul obținut de ÎS „Calea Ferată din Moldova” din aplicarea tarifului internațional pentru transportarea încărcăturilor în/din Portul Internațional Liber „Giurgiulești”.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 02 februarie 2015, s-a adresat pârâtului cu cerere prealabilă, solicitând revocarea acesteia, însă la care nu a primit răspuns.

Menționează reclamantul că, prestează servicii de transport pe cale ferată a mărfurilor din/spre alte zone economice libere în Republica Moldova, doar prin Portul Internațional Liber „Giurgiulești”.

A mai indicat reclamantul că, stația „Giurgiulești” este una de frontieră și asigură predarea-primirea încărcăturilor pe cale ferată în trafic internațional, având atribuit cod internațional.

Specifică că, temei juridic pentru aplicarea tarifului internațional servește art. 7 alin. (8) al Legii cu privire la Portul Internațional Liber „Giurgiulești” din 17 februarie 2005 care prevede că, livrarea de mărfuri (servicii) pe teritoriul Portului Internațional de pe restul teritoriului vamal al Republicii Moldova este asimilată exportului, iar livrarea de mărfuri (servicii) de pe teritoriul Portului Internațional pe restul teritoriului vamal al Republicii Moldova este asimilată importului și se reglementează de legislație, acesta fiind unicul act legislativ special care reglementează activitatea Portului Internațional Liber „Giurgiulești” și care a fost elaborat de Ministerul Economiei.

În sprijinul poziției exprimate reclamantul a menționat că, potrivit Raportului privind auditul patrimoniului public al întreprinderii, aprobat prin hotărârea Curții de Conturi nr. 31 din 08 august 2011, s-a indicat că atât Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor (în continuare MTID), cât și ÎS „Calea Ferată din Moldova” nu au anunțat procedura de legalizare conform normelor internaționale a stației de cale ferată Giurgiulești Port, din care motiv la transportarea cerealelor la export în anii 2009-2010 de la stațiile întreprinderii spre stația Giurgiulești s-a aplicat tarife pentru transport în trafic local, care sunt net inferioare tarifelor internaționale, înaintând și o recomandare către MTID să asigure inițierea, în mod regulamentar a procedurilor de legalizare, conform normelor internaționale, a stației feroviare Giurgiulești Port.

Astfel, în temeiul hotărârii Curții de Conturi nr. 31 din 08 august 2011, precum și a faptului că, încărcăturile transportate de întreprindere au avut destinația export, transportul feroviar fiind unul din transporturile în procesul transportului multimodal, a fost implicat tariful dat.

În acest sens, întreprinderea de stat a executat recomandarea Curții de Conturi prin emiterea telegramei nr. H/106 din 06 octombrie 2011.

În același context, în decizia contestată s-a menționat că, întreprinderea pentru perioada 06 octombrie 2011-13 iunie 2012 pentru prestarea serviciilor de transport feroviar de mărfuri a aplicat față de unii agenți economici, la care unul din punctele de plecare/sosire este Portul Internațional Liber „Giurgiulești”, iar celălalt punct este teritoriul Republicii Moldova, tarif internațional, plasându-i astfel în situație nefavorabilă în raport cu alți agenți economici, care beneficiază de servicii de transport feroviar de mărfuri pe teritoriul Republicii Moldova, ceea ce nu poate fi reținut, deoarece toți agenții economici care efectuează serviciilor de transport feroviar de mărfuri pe teritoriul Republicii Moldova sunt tratați în mod egal aplicându-se aceleași tarife și de asemenea, cei ce prestează servicii de transport feroviar de mărfuri în/din teritoriul Republicii Moldova spre Portul Internațional Liber „Giurgiulești” li se aplică în mod egal același tarif.

În cadrul ședinței de lucru din 14 mai 2012, privind tarifele la transportul pe cale ferată în/din Portul Internațional Liber „Giurgiulești” s-a perfectat procesul-verbal nr. 1435-486/2, pe care Consiliul Concurenței îl consideră ca un act care constată faptul inexistenței temeiului juridic care ar deriva din legislația națională sau din obligațiunile internaționale ale Republicii Moldova pentru aplicarea tarifului internațional la transportarea mărfurilor pe cale ferată în/din Portul Internațional Liber „Giurgiulești”.

La fel, pârâtul a concluzionat că, MTID prin emiterea dispoziției nr. 24-d din 25 mai 2012, prin care s-a dispus aplicarea tarifului internațional pentru transportul de mărfuri pe cale ferată în/din Portul Internațional Liber „Giurgiulești” și ulterior prin emiterea ordinului directorului general al ÎS „Calea Ferată din Moldova”, prin care s-a dispus aplicarea tarifului local pentru transportul încărcăturilor în/din Portul Internațional Liber „Giurgiulești”, au recunoscut încălcarea privind aplicarea tarifului internațional și aplicarea față de contrageți a măsurilor discriminatorii, care i-au plasat într-o situație nefavorabilă în raport cu alți agenți economici.

Opinează reclamantul că, nu a recunoscut aplicarea tarifului internațional pentru transportul încărcăturilor în/din Portul Internațional Liber „Giurgiulești”, ca fiind unul discriminatoriu.

Așadar, în opinia reclamantului, întocmirea procesului-verbal nr. 1435-486/2 din 14 mai 2012 este o depășire a atribuțiilor Primului-ministru, iar totodată solicitarea din partea acestuia de a emite o dispoziție din partea MTID privind aplicarea tarifului local pentru transportul de mărfuri pe cale ferată în/din Portul Internațional Liber „Giurgiulești” este o imixtiune directă în activitatea sa, precum și a MTID.

Pe cale de consecință, mai consideră că, prin emiterea procesului-verbal nr.

1435-486/2 din 14 mai 2012, prin care se fac concluzii precum că, nu există temeii juridic care ar deriva din legislația națională sau din obligațiunile internaționale ale Republicii Moldova, care să permită aplicarea tarifelor internaționale pentru transportul de mărfuri pe cale ferată în/din Portul Internațional Liber „Giurgiulești”, depășesc atribuțiile Primului-ministru, deoarece fac concluzii de ordin interpretativ, care în conformitatea cu prevederile art. 66 lit. c) din Constituție este atribuția exclusivă a Parlamentului Republicii Moldova.

Suplimentar, reclamantul își indică dezacordul și referitor la cuantumul amenzii de 10% ce constituie 1 389 039. 594 lei și care a fost calculat din venitul obținut de întreprindere în perioada 06 octombrie 2011-13 iunie 2012, prin aplicarea tarifului internațional pentru transportarea încărcăturilor în/din Portul Internațional Liber „Giurgiulești”, or, la baza stabilirii cuantumului amenzii de 10%, pârâtul nu a prezentat nici un calcul descifrat referitor la profitul întreprinderii din aplicarea tarifului internațional pentru transportarea încărcăturilor în/din Portul Internațional Liber „Giurgiulești”.

Solicită, ÎS „Calea Ferată din Moldova”, anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. APD-58-12/10 din 20 decembrie 2012.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 august 2015, pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de ÎS „Calea Ferată din Moldova” împotriva Consiliului Concurenței cu privire la contestarea actului administrativ, s-a strămutat spre judecare la Curtea de Apel Chișinău (f.d. f.d. 84-85)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015 s-a admis recursul declarat de Consiliul Concurenței, s-a casat încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 august 2015 și s-a restituit pricina spre judecare în prima instanță, în același complet de judecată (f.d.104-108).

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 30 martie 2016 s-a constatat competența Curții de Apel Chișinău la judecarea în fond a pricinii civile la cererea de chemare în judecată înaintată de ÎS „Calea Ferată din Moldova” împotriva Consiliului Concurenței cu privire la contestarea actului administrativ și s-a remis pricina civilă spre judecare la Curtea de Apel Chișinău (f.d. 131-133).

Prin încheierea protocolară a Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2016 s-au atras în proces, în calitate de intervenienți accesorii, SRL „Dromas-Cons” și SA „Lafarge Ciment” (f.d. 167).

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” împotriva Consiliului Concurenței privind anularea actului administrativ, ca depusă cu încălcarea termenului de prescripție (f.d. 181-187).

Nefiind de acord cu hotărârea emisă în pricină, la 07 septembrie 2016, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia,

casarea hotărârii judecătorești și admiterea cererii de chemare în judecată.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea emisă, deoarece consideră că, aceasta a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept material.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, a reiterat motivele din cererea de chemare în judecată, precum și cele expuse la examinarea pricinii.

Suplimentar, a menționat că amenda aplicată prin decizia contestată, reprezintă o sancțiune pecuniară, constatând din plata unei sume de bani care urmează a fi aplicată în temeiul unui act legislativ sau normativ, iar la caz prin Legea cu privire la protecția concurenței, și anume art. 12 lit. j).

Consideră recurentul că, este arbitrară aplicarea amenzii de 10% ce constituie 1 389 039.594 lei și care a fost calculat din venitul obținut de întreprindere în perioada 06 octombrie 2011-13 iunie 2012, în mărime de 13 890 039.94 lei, prin aplicarea tarifului internațional pentru transportarea încărcăturilor în/din Portul Internațional Liber „Giurgiulești”, or, la baza stabilirii cuantumului amenzii de 10%, pârâtul nu a prezentat nici un calcul descifrat referitor la profitul întreprinderii din aplicarea tarifului internațional pentru transportarea încărcăturilor în/din Portul Internațional Liber „Giurgiulești”.

Mai consideră că, decizia emisă de intimat nu conține un cuantum concret de aplicare a amenzii, ci poartă un caracter dubios și arbitrar.

Prin referința depusă la 07 noiembrie 2016, Consiliul Concurenței a solicitat respingerea recursului ca depus cu omiterea termenului de prescripție de contestare a actului administrativ și ca neîntemeiată, cu menținerea hotărârii emisă în pricină.

Conform art. 434 al. (1) CPC al RM, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia hotărârii recurate a fost expediată în adresa participanților la proces la 14 iulie 2016 (f.d. 188), însă, având în vedere că la materialele dosarului nu este anexată dovada recepționării acesteia de către recurent, recursul declarat la 07 septembrie 2016, se consideră depus în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecând recursul declarat de ÎS „Calea Ferată din Moldova” împotriva hotărârii date de Curtea de Apel Chișinău, în limitele invocate în recurs și argumentele expuse de Consiliul Concurenței în referință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016 din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Analizând materialele cauzei în raport cu criticile formulate în recurs, Colegiul conchide că, hotărârea recurată a fost adoptată în conformitate cu normele de drept material și procedural și este bazată pe aprecierea corectă și completă a tuturor probelor și circumstanțelor cauzei, motiv pentru care este considerată legală și întemeiată.

Din materialele cauzei și din probele administrate în cadrul examinării pricinii de către instanța de judecată ierarhic inferioară cu certitudine se confirmă că, potrivit procesului-verbal nr. 1435-486/2 din 14 mai 2012 a avut loc ședința de lucru privind tarifele la transportul pe cale ferată în/din Portul Internațional Liber „Giurgiulești” cu participarea, inclusiv al Primului-ministru al Republicii Moldova, care a avut drept scop de a verifica legalitatea aplicării tarifelor internaționale pe calea ferată în/din Portul Internațional Liber „Giurgiulești” și în cadrul căreia s-a constatat că, nu există temei juridic care ar deriva din legislația națională sau din obligațiile internaționale ale Republicii Moldova pentru aplicarea tarifului internațional pentru transportul de mărfuri pe cale ferată în/din Portul Internațional Liber „Giurgiulești” (f.d. 56).

Ca urmare, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, fondator al ÎS „Calea Ferată din Moldova” prin dispoziția nr. 24-d din 25 mai 2012 a dispus aplicarea tarifului național pentru transportul de mărfuri pe cale ferată în/din Portul Internațional Liber „Giurgiulești” (f.d.57), iar ulterior, în baza art. 59 al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, Consiliul Concurenței a transmis ÎS „Calea Ferată din Moldova” spre informare copia raportului de investigație asupra cazului inițiat prin dispoziția nr. 12 din 03 mai 2012 (f.d.49), oferindu-i posibilitatea de a prezenta în termen de 30 zile lucrătoare observații asupra acestuia (f.d.164), însă observații nu au parvenit, pe când s-a adresat cu cerere, privind permisiunea de a lua cunoștință cu materialele investigației în limitele permise de legislație (f.d. 165).

S-a constatat că, la 20 decembrie 2012, Plenul Consiliului Concurenței a emis decizia nr. APD-58-12/10, prin care s-a decis stabilirea situației dominante deținută de ÎS „Calea Ferată din Moldova” pe piața serviciilor de transport feroviar de mărfuri și calificarea acțiunilor, de aplicare a tarifului internațional pentru serviciile de transport feroviar prestate de ÎS „Calea Ferată din Moldova” la transportarea mărfurilor atunci când un punct de plecare/destinație este Portul Internațional Liber „Giurgiulești”, iar altul fiind orice alt punct de pe teritoriul Republicii Moldova, ca încălcare a art. 6 lit. d) din Legea cu privire la protecția concurenței din 30 iunie 2000. Totodată, prin decizia menționată, Consiliul Concurenței a decis înaintarea acțiunii în instanța judecătorească conform art. 12 lit. j) din Legea cu privire la protecția concurenței din 30 iunie 2000, referitor la încasarea a 10% din venitul obținut de ÎS „Calea Ferată din Moldova” din aplicarea tarifului internațional pentru

transportarea încărcăturilor în/din Portul Internațional Liber „Giurgiulești” (f.d. 13-19).

La fel, materialele cauzei atestă că, Consiliul Concurenței prin scrisoarea nr. APD-13/20-116 din 22 decembrie 2012 adresată ÎS „Calea Ferată din Moldova” a expediat ultimei, pentru cunoștință decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. APD-58-12/10 din 20 decembrie 2012 (f.d. 46).

Iar, la 02 februarie 2015, în temeiul art. 14 al Legii contenciosului administrativ, ÎS „Calea Ferată din Moldova” s-a adresat Consiliului Concurenței cu cerere prealabilă nr. H-4/226, solicitând revocarea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. APD-58-12/10 din 20 decembrie 2012 (f.d. 8-11)

Astfel, la 18 martie 2016, ÎS „Calea Ferată din Moldova” înaintând cererea de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței a solicitat anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. APD-58-12/10 din 20 decembrie 2012, prin care s-a constatat săvârșirea încălcării prevăzute de art. 6 lit. d) din Legea cu privire la protecția concurenței din 30 iunie 2000 și s-a aplicat amendă în mărime de 10% din venitul obținut de ÎS „Calea Ferată din Moldova” din aplicarea tarifului internațional pentru transportarea încărcăturilor în/din Portul Internațional Liber „Giurgiulești”, ceea ce constituie 1 389 039.594 lei.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, Curtea de Apel Chișinău a ajuns la concluzia respingerii cererii înaintată de ÎS „Calea Ferată din Moldova” împotriva Consiliului Concurenței cu privire la contestarea actului administrativ, ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

În susținerea soluției date Curtea de Apel Chișinău, făcând referire la prevederile art. art. 1 alin. (2), 3 alin. (1) lit. a), 14, 16 alin. (1) și 25 ale Legii contenciosului administrativ, precum și art. 6 din Legea cu privire la protecția concurenței nr.1103 din 30 iunie 2000 și art. 47 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, a reținut că, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a omis termenul legal stabilit de lege la înaintarea cererii privind anularea actului administrativ, or, Consiliul Concurenței a expediat în adresa ÎS „Calea Ferată din Moldova” prin scrisoarea nr. APD-13/20-116 din 22 decembrie 2012, pentru cunoștință decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. APD-58-12/10 din 20 decembrie 2012, însă ÎS „Calea Ferată din Moldova” a depus cerere prealabilă nr. H-4/226 la 02 februarie 2015 și cererea de chemare în judecată abia la 18 martie 2015.

Totodată a fost precizat că, potrivit art. 47 al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, contestarea deciziilor Plenului Consiliului Concurenței are loc fără a fi necesară depunerea unei cereri prelabile. Astfel, instanța de judecată a menționat că, în caz de depistare a încălcării drepturilor sale prin actul administrativ, reclamantul urma să înainteze direct în instanță cererea de chemare în judecată, privind contestarea actului administrativ, prin urmare actul vizat fiind emis la

20 decembrie 2012 și adus la cunoștință la 22 decembrie 2012, nu a fost contestat de reclamant.

Studiind situația de fapt din prezenta speță, în raport cu probele anexate la dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că Curtea de Apel Chișinău justificat a reținut cadrul legal aplicabil speței.

Astfel, potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) al aceleiași legi, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

În același timp, prevederile art. 47 alin. (1) din Legea concurenței nr. 183 din 11.07.2012, stipulează expres că deciziile și prescripțiile Consiliului Concurenței, precum și ordinele prevăzute la art. 56 alin. (1) pot fi atacate, în termen de 30 de zile calendaristice de la primirea acestora de către părți, nemijlocit în instanța de contencios administrativ competentă, fără a fi necesară depunerea unei cereri prealabile.

În contextul dat, instanța de recurs menționează că aplicabilitate prioritară la soluționarea prezentului litigiu îl are legea specială, în speță Legea concurenței.

Prin urmare, Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, nu prevede procedura prealabilă de contestare a actelor administrative emise de Plenul Consiliului Concurenței, or, în art. 47 al legii menționate se statuează că, actele emise de Consiliul Concurenței se atacă de către părți direct în instanța de contencios administrativ competentă, în termen de 30 zile calendaristice de la primirea acestora.

Totodată, la art. 41 al Legii concurenței sunt menționate expres atribuțiile Plenului Consiliului Concurenței, în cuprinsul acestei norme nefiind indicate careva competențe ale ultimului cu privire la examinarea cererilor prealabile cu privire la contestarea actului administrativ emisă de autoritatea competentă.

Colegiul menționează la caz că, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a recepționat prin scrisoarea nr. APD-13/20-116 decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. APD-58-12/10 din 20 decembrie 2012 la data de 22 decembrie 2012, fapt ce nu a fost negat de însăși reclamant-recurent, iar cererea de chemare în judecată a depus-o în instanța de contencios administrativ la data de 18 martie 2015, respectiv cu

omiterea vădită a termenului prescris de lege cu privire la adresarea în instanța de judecată.

La fel, după cum s-a constatat, reclamantul-recurent nu a solicitat instanței de judecată repunerea în termen, dar a invocat faptul că s-a adresat cu cerere prealabilă la Consiliul Concurenței și după expirarea termenului de examinare a cererii prealabile s-a adresat cu cerere de chemare în judecată.

Astfel, prin prisma celor menționate, instanța de recurs reține că la caz sunt neîntemeiate afirmațiile recurentului cu privire la faptul că instanța de fond a încălcat normele de drept material, aplicabile cazului în speță.

În același timp, Colegiul menționează faptul că, reclamantul-recurent nu invocă din ce motiv a omis termenul de înaintare a acțiunii în judecată, dar a indicat că a contestat actul cu cerere prealabilă, însă această împrejurare nu poate constitui temei de repunere în termen.

Totodată, se relevă că instituția de drept procesual a repunerii în termen constituie beneficiul acordat de lege titularului unui drept procesual. Repunerea în termen trebuie să fie solicitată de parte, instanța neputând, în lipsa unei dispoziții legale exprese, să o pronunțe din oficiu cu încălcarea principiului dreptului de dispoziție a părților.

În același timp, art. 56 alin. (3) CPC prevede că, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

Mai mult ca atât, în sensul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului o eventuală repunere neîntemeiată în termen ar conduce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice de către instanțele judecătorești naționale.

Instanța de recurs reține că dreptul la o instanță, garantat de art. 6 § 1 din Convenție presupune respectarea principiului preeminenței dreptului. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție.

Astfel, Colegiul constată că, Curtea de Apel Chișinău a dat o apreciere corectă circumstanțelor de fapt și de drept la emiterea hotărârii și a stabilit cu certitudine că, reclamantul a depus cererea de chemare în judecată cu încălcarea termenului prevăzut de lege, în speță art. 47 al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, iar în cadrul examinării pricinii în prima instanță acesta nu a solicitat repunerea în termen.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că hotărârea Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016 este legală și întemeiată, iar recursul declarat de

ÎS „Calea Ferată din Moldova” este nefondat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărârea contestată.

În conformitate cu art. 445 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” împotriva Consiliului Concurenței, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Dromas-Cons” și Societatea pe Acțiuni „Lafarge Ciment” cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari

Valentina Clevadi